

lidig med, at den værner om Befolkningens Liv og ikke paalægger den større Byrde end nødvendig. Det maa jo erindres, at det er af overordentlig stor Betydning for vort Forsvarsvæsen, at der bestaaer eensartede Bestemmelser med Hensyn til de Betingelser, under hvilke Mandstabet, der leveres fra de forskjellige Landsdele, skal opfylde sin Værnepligt under Fanerne. En saadan Overeensstemmelse finder lykkeligvis fortiden Sted, og Regjeringen maa nødvendigvis opretholde den, den maa fremdeles værne om, at ingen armeeorganisatoriske Bestemmelser optages i Værnepligtsloven, thi gjorde den det ikke, da vilde, saaledes som jeg tidligere gjentagende med saa megen Kraft, jeg formaaer, har stræbt at paavise, megen Uorden og Forvirring, ja farlige Conflicter kunne fremstaae. Værnepligtsloven danner Grundlaget for Armeeorganisationen, og den nøie Forbindelse, der finder Sted herimellem, gjør, at selv i saadanne Stater, der danne en Confederation, f. Ex. Schweiz, ere Bestemmelserne om Værnepligtens Opfyldelse optagne som en integrerende Deel af Loven om Hærorganisationen, der foretter under den sælles Statsmagt. Alene hos os er det anderledes, og jeg maa ansee det for meget urigtigt; men da det nu engang er saaledes, vil denne Ordning kun kunne fastholdes herved, at de enkelte Landsdele indskrænke sig til ikke at opstille anden Fordring end den, at levere Mandstabet efter saadanne Regler, at Krigsbestyrelsen erholder fuld Dispositionsret over det udførte Mandstabs, at det bliver muligt for samme at kunne gennemføre og opretholde en streng Ordning i alle Bestemmelser vedrørende Hæren, og jeg behøver vel neppe at gjøre opmærksom paa, hvor særdeles nødvendig en fuldstændig Eenartethed i alle heri henhørende Bestemmelser er for denne Institution, maaskee langt mere end for nogen som helst anden Statsinstitution. Lad os da i Betragtning af de høie Interesser, der her skulle fyldestgøres; i Betragtning af at holde os indenfor Grændsen af den Magtfuldkommenhed, vi her ere berettigede til at udøve; i Betragtning af at

tage sjønsonomt Hensyn til, hvad der baader Hærens hæderlige Sammensætning og dens Kampdygtighed og endelig med det Maal for Øie, at gjøre det muligt for Hans Majestæts Regjering at lade emanere en Lov, hvortil der føles Trang fra den ene Deel af vort Forsvarsvæsen, nemlig Marinens Side, vedtage dette Lovforslag, saaledes som det foreligger os, maaskee med Undtagelse af den Endring, der er foreslaaet under Nr. 1 til § 8 af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) med flere Medlemmer, forsaavidt det Underændringsforslag, der er stillet af den ærede Indenrigsminister, optages dert. Det vil sees, at Begrebet „Hærens Organisationsplan“, saaledes som det staaer i det principale Endringsforslag under Nr. 1, er taget i en fuldstændig Almindelighed, saaledes at det kunde opfattes som gjældende om enhver Organisationsplan, men da der specielt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) er blevet gjort gjældende, at der ved dette Udtryk skulde menes Planen af 1842, der iøvrigt kun tilbeels er bestaaende, saa forekommer det mig, at det vilde være rigtigt at udelade dette Ord og istedet derfor at sætte den Betegnelse, som er foreslaaet af den høitagtede Minister i Underændringsforslaget. Endringsforslagene under Nr. 2 og 3 ere jo kun stillede subsidiært til Forslaget under Nr. 1. Endringsforslaget under Nr. 4 gaar ud paa, at Bestemmelser vedrørende Sessions Afholdelse i Fremtiden skulde være Gjenstand for Lovgivning, istedetfor at Forholdet nu ordnes ad administrativ Vej. Da Sagen var for her til anden Behandling, blev der af den høitærede Justitsminister anført som Exempel paa slige Bestemmelser, som blive fastsatte ad administrativ Vej, at der engang kort forinden en Sessions Afholdelse havde blifft sig Tegn til Denssygdom, og at det var nødvendigt at lade emanere nogle Bestemmelser desangaaende, for at tage behørigt Hensyn til denne Sygdom.